

Sõna

„Seda ma olen teile rääkinud, et teil oleks rahu minus. Maailmas ahistatakse teid, aga olge julged: mina olen maailma ära võitnud.” Jh 16,33

Mõte

Elu kohta ütleb laulusalm, et see „on maine ja okkiline, kuid siiski taevane.“ Just keset maist, rasket, ausat ja ilusat elu ilmutab end Jumala arm Kristuses. Kust mujalt seda leida ongi? Peab vaid näha oskama, ja mõnikord me ei näegi. Ega see pole seepärast veel olemata.

Meelerahu, hingerahu on meile kõige enam vaja. Sellist rahu, mis „rõõmustab koos rõõmsatega, nutab koos nutjatega“, kelle süda teab Isakodu, läheb elust läbi väikse rahusaadikuna, rahutegijana. See ongi ristiinimese elu. Kristus ei palu, et meid võetaks ära maailmast, vaid et Isa nimi oleks pühaks tehtud meie elude läbi. Kristus ei tulnud meile tooma kerget ja hõlpsat elu, vaid uut elu. Ja see on hoopis midagi muud. Kui ka tunneme mõnikord siin maailmas ahistust, siis palugem Julgustajalt uut jõudu, Rahutoojalt värsket rahu, Kinnitajalt usuväge, Rääkijalt tõesõna, mis hinge toidab. Võitjalt meelekindlust, et ta on selle maailma juba ära võitnud. Tegu on tehtud. Märguanne antud.

Palve

Taevane Isa, kes Sa kuuled kõiki meie palveid. Kingi meile palve vaimu, et me ainult ise ei räägiks, vaid ka kuulaksime, mida Sina tahad meile öelda. Aamen

Maikuu.

Heiti Talvik

Udu on tõusnud piimjana pilvede kohale.
Kevad, õrn ning kaunis
kõik, lõhnab, hingab-
ärkab kui uuele elule.
Näe, taevast löi sinatama,
uus algus, uus aeg,
uus ilu.
Pilved sõuavad sinataeva
kohale ning töötavad, loodavad,
annavad kogu loodule
kui värsket hingamist.
On kevad.
On rohelus.
On valkjate pilvede kevade.

TEEME ÄRA TALGUPÄEV 2022 KADRINA KIRIKUS

Teeme Ära 2022 üleestilise talgupäeva raames võtsime 7 mail suurpuhatuse ette Kadrina kirikus, mis sedakorda toimus kuue tubli talgulise osavõtul.

Eesmärgiks oli pesta ning puhastada kirikupingid, altariala, põrand, käia tolmuimejaga üle aknapealsed ning korrastada leerimaja ja pühakoja ümbrus. Meie talgutest võtsid osa neli toredat ja hakkajat ukrainlast, kes peatuvad koguduse hostelis. Aitäh neile kõigile abi ning toetuse eest! Pärast tööpäeva lõppu kinnitati keha maitstva kartulisalati, talguleiva ja mahlaga. Isegi maikuule mitte omane tugevam tuul ei seganud talguliste indu. Palju rõõmu pakkus kõigile neljajalgne sõber, kes oma siblimise, jooksmise ja nuuskimisega talguliste tuju üleval hoidis.

Teade

Surnuaiapäeva Kadrina kalmistul pühapäeval, 26. juunil kl 11 Pärast teenistust toimub kauaaegse koguduseõpetaja Henn Unt'i mälestustahvli avamine kiriku seinal.

Surnuaiapäeva Hulja kalmistul 20. augustil kl 11

Piiblivõti

KAMUT ehk VARANE ODER

Rooma Egiptuse provints rajati umbes aastal 30, kui Rooma keiser Augustus oli võitnud oma rivaali Marcus Antoniuse. Provints hõlmas enamuse tänapäeva Egiptuse territooriumist, välja arvatud Siinai poolsaare. Piirkonnast sai suurim teravilja tootja kogu keiserriigile. Nii sai kamutist Vana-Egiptuse populaarseim leivavili, mille kasvatamist pidasid vanad egiptlased väga au sees. Kamut on odra ja nisu looduslik hübriid, mis heade ilmastikutingimuste juures andis kõrgkvaliteetset saaki. Kamutist valmistasid egiptlased nii ümarleiba kui õlut, teise legendi kohaselt on teoloogid arvanud, et just kamut oli manna taoline härmatis, millega Jumal oma rahvast kõrberännakul toitis. Huvitav teooria igatahes, kui mõelda, et kamutist tehti nii putrusid, jahu või kasutati kõrvetatud teradena, mida Boas pakkus näiteks Rutile.

Poisid Vanavabriku tänavalt.

Järg jutule „Pihlakavärvide aeg“

VII osa

Joonase jaoks ei olnud see üllatus, et Diina talle oma mõtteid avaldada soovis, küll aga see, et tütarlaps oli otsustanud just kirja kirjutamise kasuks. Noormees hakkas kiiresti lugema ja ei teadnud, et sealgi ootab teda ees üllatus. Võimatu ju ei olnud ka see, mis isa selle armastuskirja kohta oli arvanud.

Joonas, kirjutan selle kirja teadmises, et kui Sa seda loed, saad minust ehk paremini aru. Ma ei kiitnud seda heaks, mida te seal tööriista kuuris tegite, aga ma ei mõista teid Toivoga ka hukka. Su vanaisa on palju aastaid õpetajana töötanud. Eks meil kõigil ole omad saladused, mida tahame kiivalt endale hoida ja ju oli siis vanahärral selleks omad põhjused, et Sa ei saaks hetkel veel teada oma sugulusest Helmut Tunglaga. Joonas, olen sind meie tutvuse algusest hakanud oma sõbraks pidama ja teadmine, et Sul on raske mind usaldada, teeb mulle haiget. Aga inimesed peavad tegema elus valikuid. Need valikud mõjutavad arusaamu ja mõjutavad ka inimsuhteid. Sellepärast oleks hea, kui me mõni aeg ei kohtu. Pean oma vennaga rääkima. Temaga suhted ära klaarima. Ole hoitud! Diina.

Joonas Pihlakas voltis kirja kokku ning pani ümbrikusse. Ta oli nagu puuga pähe saanud.

Noormees ruttas alla kööki, avas külmiku ukse ja jõi suurte sõõmudega otse kannust mahla.

„Poeg, mis sa teed seal? Klaasid on ju kraanikausi kohal kapis.“

Isa Vahur oli töötoa uksele tulnud ja vaatas poissi irooniline naeratus näol.

„Noh?“

„Mis noh?“

„Oli siis armastuskiri või?“

„Ah, mis, isa.“

„Kuule, Joonas, ega sa ei peagi rääkima, kui sa ei taha. Suhted tüdrukutega on hoopis teine teema, aga Toitsiga peaksid sa suheldes kõigele vaatamata ikkagi ettevaatlik olema. Ma ei usalda seda noormeest.“

„Loomulikult, isa. Sa ei usaldagi, sest sa ei tunne teda ja Nõgesnõmme on väike koht. Isegi väiklane inimene esitaks Ummelasele küsimuse, mis iganes põhjusel ta siis ka õpinguid pooleli ei jätnud? Mina aga pean teda oma heaks sõbraks.“

„Tee nii nagu heaks arvad. Muide, kas sa tead, kus vanaisa on? On ta täna üldse oma toast väljunud?“

„Ma ei tea. Äkki magab?“

„Ma lähen käin tööriista kuuris. Urin asja.“

„Isa?“

„Mhmm?“

„Millal sa mõistsid, et vanaisal võib meie ees saladusi olla? Selle hinges kandmine pidi talle ikka väga raske koorem olema.“

„Kas sa arvad, et oli? Ju siis leppis ta lihtsalt olukorraga. Mäletad, kui olime siin õues pannkoogipiknikul? Ega nad siis omavahel Helmutiga palju rääkinud. Kui ikka aastate pikkune vimma ja viha, siis seda naljalt ühe päevaga ei kustuta.“ Isa oli nagist igaks juhuks kuuri võtme võtnud ja libistas selle nüüd taskusse. Ta valmistus välja minema, aga Joonas suundus vanaisa toa suletud ukse poole. Raske meeleolu ei tahtnud noormehe hingest kaduda. Miks Ummelase Diina oli sellise otsuse teinud? Kas tema Joonas oli midagi valesti öelnud? Tütarlast solvanud? Joonas seda ise küll ei mäletanud. Tõsi, Toivo suguselt poisilt võis kõike oodata, aga Diina-siirus ja mõistmine, selle kõige paremas tähenduses. Õelgu teised, mida iganes, kuid Diina oli inimene, kes ütles ja tegutses.

Noormees avas vanaisa toa ukse.

Vanaisa lamas oma raudnuppudega voodil, silmad suletud. Joonas lähenes taadile ja katsus ta otsaesist. See oli külm. Kole teadmine jõudis noormehe teadvusesse. Vanaisa oli surnud. Poiss vajus vanaisa voodi ette põrandale. Kui ta mõne minuti pärast silmad avas, ajas ta end istukile ega saanud esialgu arugi, mis oli sündinud. Siis olukorda mõistes ja viimaseid jõuvarusid kokku võttes jooksis ta majast välja. Isa Vahur oli läinud tööriistakuuri. Noormehe pea käis ringi, silma tikkuvad pisarad segasid nägemist. Isa Vahur pidi kohe teada saama, mis oli sündinud.

Järgneb...

